

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 40/2004

af 9. januar 2004

om bevis for afslutning af toldformaliteter ved import af sukker til et tredjeland, jf. artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 11, første afsnit, andet led, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter artikel 27, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan eksportrestitutionen for sukkerprodukter differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

(2) I artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1290/2003 af 18. juli 2003 om en løbende licitation for produktionsåret 2003/04 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽²⁾ er der fastsat bestemmelser om en sådan differentiering, idet visse destinationer er udelukket. De samme destinationer er også udelukket i forbindelse med den fastsættelse hver anden uge eller hver måned af eksportrestitutionen for hvidt sukker, råsukker, sirupper og visse andre sukkerprodukter, der er fastsat i artikel 28 og 30 i forordning (EF) nr. 1260/2001.

(3) Efter artikel 27, stk. 11, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 betales restitutionen først, når det er godtgjort, at produkterne er blevet udført fra Fællesskabet og, for så vidt angår en differentieret restitution, har nået den i licensen anførte destination eller en anden destination, for hvilken der er fastsat en restitution.

(4) I artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽³⁾ er det anført, hvilke dokumenter der kan udgøre bevis for afslutning af toldformaliteter ved import til tredjelands, hvis restitutionen differentieres efter destination. Ifølge disse bestemmelser kan Kommissionen i tilfælde, der skal fastlægges nærmere, bestemme, at det i nævnte artikel omhandlede bevis anses for at være ført ved hjælp af et særligt dokument eller på enhver anden måde.

(5) Eksportforretninger i sukkersektoren reguleres normalt ved hjælp af fob-kontrakter i overensstemmelse med terminsmarkedet i London. Køberne overtager derfor alle kontraktlige forpligtelser på fob-stadiet, herunder bevis for afslutning af toldformaliteter, uden at have modtaget den restitution, som beviset giver ret til. Fremskaffelse af bevis for alle mængder, der er eksporteret, kan skabe store administrative vanskeligheder i visse lande, hvorved betaling af restitutionen for alle de mængder, der faktisk er eksporteret, kan blive betydeligt forsinket eller slet ikke finde sted.

(6) Under hensyn til de følger for markedets ligevægt, som disse administrative vanskeligheder kan medføre, bør det fastsættes, hvilke alternative beviser for ankomst til destination der frembyder den fornødne garanti.

(7) Da det drejer sig om undtagelsesbestemmelser, bør de kun anvendes i en begrænset periode.

(8) Vanskelighederne er opstået, fordi restitutionerne for eksport til de vestbalkanske lande blev suspenderet med virkning fra den 8. marts 2003. Under disse omstændigheder bør forordningen gælde for alle situationer, der er opstået efter den 8. marts 2003, for ikke at forskelsbehandle de erhvervsdrivende i Fællesskabet.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved eksport, der gennemføres i henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001, og for hvilken eksportøren ikke kan fremlægge de beviser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 800/1999, anses produktet uanset artikel 16 at være importeret til et tredjeland, hvis følgende tre dokumenter fremlægges:

a) en kopi af transportdokumentet

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2196/2003 (EFT L 328 af 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 181 af 19.7.2003, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 2126/2003 (EFT L 319 af 4.12.2003, s. 4).

⁽³⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2083/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 23).

- b) en attest for losning af produktet, der er udstedt enten af en officiel tjeneste i det pågældende tredjeland eller af en medlemsstats officielle tjenester i destinationslandet eller af et internationalt kontrolselskab, der er godkendt på betingelserne i artikel 16, stk. 5, i forordning (EF) nr. 800/1999, og som attesterer, at produktet har forladt losningsstedet eller, for så vidt som de tjenester eller selskaber, der udfærdiger attesten, er underrettet, at produktet ikke siden er blevet indladet med henblik på genudførelse
- c) et bankdokument, der er udfærdiget af godkendte mellem-mænd etableret i Fællesskabet, og som attesterer, at betaling for den pågældende eksport er blevet godskrevet på eksportørens konto hos dem, eller beviset for betaling.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, at artikel 20 i forordning (EF) nr. 800/1999 anvendes i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning gælder for eksport, der gennemføres efter den 8. marts 2003. Den anvendes til den 31. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. januar 2004.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen